

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 20.05.1998
KOM(1998) 295 lopull.

98/0193 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen
tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta
yhteisössä

(komission esittämä)

Perustelut

I. YLEISTÄ

Yleisiä huomioita

1. Tiedonannossaan "Toimenpidepaketti vahingollisen verokilpailun poistamiseksi Euroopan unionissa"¹ 5 päivänä marraskuuta 1997 komissio esitti, että tarvitaan Euroopan tasoisia yhteensovitettuja toimia vahingollisen verokilpailun poistamiseksi, jotta saavutettaisiin päämääriä kuten sisämarkkinoilla yhä olevien vääristymien väheneminen, verotulojen huomattavien menetysten välttäminen ja verotuksellisten rakenteiden suuntaaminen työllisyyttä suosivimmiksi. Joulukuun 1 päivänä 1997 kokoontunut Ecofin-neuvosto² kävi tiedonannon pohjalta laajan keskustelun, antoi yritysverotukseen sovellettavia käytäntösääntöjä koskevan päätöslauselman, antoi säästöjen verotusta koskevan asiakirjan asiaa koskevan direktiivin pohjaksi ja totesi, että komission olisi annettava yritysten välisten korkojen ja rojaltien maksamista koskeva direktiiviehdotus. Joulukuun 1 päivänä hyväksytyn päätöslauselman seurauksena komissio on 4 päivänä maaliskuuta 1998³ antanut direktiiviehdotuksen, joka koskee eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisten korko- ja rojaltimaksujen yhteistä järjestelmää. Näissä perusteluissa käsitellään direktiiviehdotusta, jonka tarkoituksena on säästötulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistaminen yhteisössä.
2. Vaikeus varmistaa korkojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen toteutuminen yhteisössä on käynyt yhä selvemmin ilmi sitä mukaa kun pääomanliikkeiden vapauttamisen alalla on tapahtunut edistymistä. Pääomanliikkeiden täydellisen vapauttamisen mahdollistaman neuvoston 24 päivänä kesäkuuta 1988 antaman direktiivin 88/361/ETY⁴ mukaisesti komissio teki 10 päivänä helmikuuta 1989 ehdotuksen korkojen lähdeverojärjestelmää koskevaksi neuvoston direktiiviksi⁵. Tämä ehdotus, jonka tarkoituksena oli ottaa käyttöön yksi lähdeverojärjestelmä koko yhteisön alueella, ei kuitenkaan saanut jäsenvaltioiden yksimielistä tukea neuvostossa. Kyseinen ehdotus vedetään takaisin samalla kun tehdään tämä ehdotus.

¹ KOM(97) 564 lopullinen, 5.11.1997.

² EYVL C 2, 6.1.1998, s. 1.

³ KOM (1998) 67 lopullinen, 4.3.1998 ja EYVL C 123, 22.4.1998, s. 9.

⁴ EYVL L 178, 8.7.1988, s. 5.

⁵ KOM (89) 60 lopullinen ja EYVL C 141, 7.6.1989, s. 5.

3. Mahdollisuus, että rajatylittävät korot jäävät yhteisössä verottamatta, on sellaisten taloudellisten vääristymien takana, jotka eivät ole sisämarkkinoiden oikean toiminnan mukaisia. Pääomanliikkeiden vapauttamisen mahdollistama eurooppalainen rahoitusalue ei voi aikaansaada kaikkia mahdollisia suotuisia tuloksia, jos säästäjien päätökset perustuvat mahdollisuuteen välttyä verotukselta, eivätkä sijoitusvaihtoehtojen oleelliset ominaisuudet huomioonottavaan vertailuun. Kyseisiä taloudellisia vääristymiä korjaavan yhteisen toimen kiireellisyttä lisää talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen alkaminen, joka tulee vielä helpottamaan säästöjen rajatylittäviä sijoituksia.
4. Jäsenvaltioilta vaadittu budjettikuri tarkoittaa, että verotulojen katoaminen, joka johtuu siitä, ettei säästöjen rajatylittävien sijoitusten tosiasiallista vähimmäisverotusta voida varmistaa, on yhä vähemmän siedettävissä. Tässä yhteydessä säästöjen rajatylittävien sijoitusten tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisen puuttuminen muodostaa myös esteen jäsenvaltioiden pyrkimyksille tasapainottaa verotaakka eri tuotantotekijöiden kesken ja siten vähentää pakollisia työtulomaksuja, millä olisi vain myönteisiä vaikutuksia uusien työpaikkojen syntymiselle ja työttömyyden vähentymiselle.

Rinnakkaiselon malli

5. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita kunnioittaen ja 1 päivänä joulukuuta 1997 kokoontuneen Ecofin-neuvoston hyväksynnän mukaisesti ehdotus perustuu ns. rinnakkaiselon periaatteeseen, jonka puitteissa kukin jäsenvaltio perii lähdeveron tai toimittaa muille jäsenvaltioille tiedot säästötuloista. Rinnakkaiselon mallin viehätys on siinä, että jäsenvaltiot, jotka ovat valmiit soveltamaan toista näistä kahdesta järjestelmästä, voivat kohdata vaikeuksia toisen soveltamisessa, mikä tekee erittäin vaikeaksi yhteisen järjestelmän käyttöönoton koko yhteisössä.
6. Lisäksi on otettu huomioon lähdeverojärjestelmää soveltaville jäsenvaltioille annettu mahdollisuus soveltaa myös tietojen vaihtoon perustuvaa järjestelmää, josta säädettäisiin kansallisessa lainsäädännössä tai muiden jäsenvaltioiden kanssa tehtävin kahdenvälisin sopimuksin.
7. Ehdotuksen soveltamisala on rajattu korkoihin, jotka on kussakin jäsenvaltiossa maksettu sellaisille luonnollisille henkilöille, jotka asuvat toisessa jäsenvaltiossa. Soveltamisalaan kuuluvat kaikki yhteisössä rajojen yli luonnollisille henkilöille maksetut korot velallisen sijoittautumispaikasta riippumatta.
8. Koska tavoitteena on mahdollistaa kunkin jäsenvaltion asukkaille rajan yli maksettujen korkojen tosiasiallinen vähimmäisverotus, on ollut tarpeen säätää, että tietojen vaihtoa soveltavien jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot kaikille muille jäsenvaltioille; kukin viimeksi mainituista saa luonnollisesti vain sen omia asukkaita koskevat tiedot.

9. Sellaista lähdeveron vähimmäismäärää, joka vastaisi säästötulojen tosiasiallista vähimmäisverotusta kaikkien jäsenvaltioiden kannalta, on kuitenkin vaikea määritellä ottaen huomioon asukkaiden verotuksen ankaruuden erot eri jäsenvaltioissa. Liian alhainen lähdevero ei ole sovelias, koska verosta voisi tosiasiasa tulla vapauttava, vaikka sitä ei ole sellaiseksi tarkoitettu, jos saaja ei ilmoita tuloa asuinmaassaan. On myös ajateltava eurooppalaisten rahoitusmarkkinoiden kilpailukykyä ja sitä, että lähdeveron asettaminen liian korkeaksi voi johtaa säästöjen sijoittamiseen yhteisön ulkopuolelle.
10. Komissio on arvioinut, että tasapainoinen ratkaisu voisi olla vahvistaa lähdeverolle 20 prosentin vähimmäismäärä, sekä liittää siihen korjausmekanismi, joka tekisi edunsaajalle mahdolliseksi, omasta aloitteestaan ja pankkisalaisuutta rikkomatta, maksaa veroa asuinjäsenvaltionsa sääntöjen mukaan. Korjausmekanismi perustuu asuinvaltion veroviranomaisen antamaan todistukseen siitä, että edunsaaja on ilmoittanut kyseiselle viranomaiselle hänelle maksettavien korkojen määrän.
11. Lyhyesti sanottuna tämän ehdotuksen mukainen "rinnakkaiselon" malli antaa kullekin jäsenvaltiolle mahdollisuuden valita kahden järjestelmän välillä: joko tiedotusjärjestelmä (jossa tiedot toimitetaan sille jäsenvaltiolle, jossa edunsaaja asuu) tai lähdeverojärjestelmä (jossa peritään 20 prosentin lähdevero). Kunkin jäsenvaltion on valittava toinen näistä kahdesta järjestelmästä ja sovellettava valitsemaansa järjestelmää kaikkiin sen alueella toisen jäsenvaltion asukkailla suoritettuihin korkojen maksuihin. Tosiasiallinen edunsaaja, joka saa maksuja lähdeverojärjestelmän valinneessa jäsenvaltiossa, voi lisäksi osaltaan muuttaa järjestelmää todistusmenettelyn avulla: edunsaaja voi saada aikaan, että häntä verotetaan vain siinä jäsenvaltiossa, jossa hänellä on verotuksellinen kotipaikka. samalla tavalla kuin edunsaajaa, jolle maksetaan korkoja jäsenvaltiossa, joka on valinnut tiedotusjärjestelmän.
12. Säästötulojen tosiasiallisen verotuksen varmistavien toimenpiteiden tehokkuus voidaan varmistaa vain markkinatoimijoiden yhteistyöllä. Tämä direktiivi perustuu lähdeverojärjestelmän ja tiedotusjärjestelmän rinnakkaiseloon sekä soveltamisalan rajaamiseen korkoihin, jotka on maksettu luonnollisille henkilöille, jotka eivät asu kyseisessä maassa. Direktiivin yhteydessä korkoja maksava välittäjä on markkinatoimija, joka on parhaimmassa asemassa tehokkaasti toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet.
13. Maksuasiamies voi yksinkertaisesti ja taloudellisella tavalla tarkistaa, maksetaanko korko luonnolliselle henkilölle, ja pyytää häneltä todistuksen verotuksellisesta kotipaikasta. Lukuun ottamatta pankkitilien ja pankkitalletusten tuottamia korkoja, velallinen on harvoin yhteydessä edunsaajiin ja velallisen olisi siten vaikea tehdä eroa eri tulonsaajien välillä. Lisäksi yhteyden puuttuminen edunsaajiin tekee huomattavasti monimutkaisemmaksi ja kalliimmaksi velallisen roolin tiedotusjärjestelmää soveltavissa jäsenvaltioissa.

14. Sen seurauksena, että toimenpiteiden toteuttaminen annetaan maksuasiamiehelle, soveltamisalaan kuuluvat myös yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden velallisten liikkeellelaskemien arvopaperien tuottamat korot, jos ne maksetaan yhdessä jäsenvaltiossa luonnolliselle henkilölle, joka asuu toisessa jäsenvaltiossa. Tällä on siis vähemmän vaikutuksia eurooppalaisten yritysten liikkeellelaskutoimintaan kilpailussa yhteisön ulkopuolisten liikkeellelaskijoiden kanssa, kuin jos velallisella olisi keskeinen osa, kuten oli laita komission 10 päivänä helmikuuta 1989 esittämässä direktiiviehdotuksessa. Maksuasiamiehen vastuulliseen osaan perustuva uusi lähestymistapa ja direktiivin soveltamisalan rajaaminen ainoastaan toisessa jäsenvaltiossa verotuksellisen kotipaikan omaaville luonnollisille henkilöille suoritettuihin maksuihin rajoittavat huomattavasti ehdotettujen toimenpiteiden vaikutusta euromääräisiin obligaatiomarkkinoihin. On huomattava, että kyseisiä markkinoita ylläpitävät lähinnä institutionaalisten sijoittajien tekemät sijoitukset ja osaksi yhteisön ulkopuolella asuvien yksityisten sijoittajien tekemät sijoitukset. Komissio arvioi, että direktiivissä omaksuttu uusi lähestymistapa ei enää oikeuta euromääräisten obligaatioiden pitämiseen sen soveltamisalan ulkopuolella, vaikka se oli yksi vaihtoehto vuoden 1989 ehdotuksessa.
15. Neuvosto arvioi 1 päivänä joulukuuta 1997 antamissaan säästöjen verotusta koskevista päätelmissä, että direktiivissä olisi otettava huomioon tarve säilyttää Euroopan rahoitusmarkkinoiden kilpailukyky ja että direktiivin peruseriaatteet olisi omaksuttava mahdollisimman laajalti. Siinä tarkoituksessa yhteisön olisi aloitettava kahden- tai monenkeskiset neuvottelut niiden kolmansien maiden kanssa, jotka ovat tärkeimpiä kauppakumppaneita, kolmansiin maihin sijoittautuneiden maksuasiamiesten jäsenvaltioissa verotuksellisen kotipaikan omaaville edunsaajille maksamien, tässä direktiivissä tarkoitettujen säästötulojen tosiasiallisen verotuksen varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden on samassa tarkoituksessa myös sitouduttava edistämään tätä direktiiviä vastaavien säännösten täytäntöönpanoa alueilla, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan. Erityisesti sellaisten jäsenvaltioiden, joilla on niistä riippuvaisia tai niihin assosioituneita alueita tai joilla on erityisiä velvollisuuksia tai verotuksellisia etuoikeuksia muilla alueilla, on perustuslakiensa puitteissa varmistettava vastaavien säännösten soveltaminen kyseisillä alueilla. Näiden sitoumusten olisi konkretisoiduttava tämän direktiivin käsittelyn yhteydessä hyväksyttävällä neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöksellä, joka perustuu direktiiviehdotuksen yhteydessä ehdotettuun malliin (ks. jäljempänä oleva liite).

II. DIREKTIIVIEHDOTUKSEN ARTIKLAOSAA KOSKEVAT HUOMAUTUKSET

1 artikla

1. Direktiivin tarkoituksena on tehdä mahdolliseksi säästötulojen vähimmäisverotus. Direktiiviä sovelletaan korkoihin, joita maksetaan luonnollisille henkilöille, joiden verotuksellinen kotipaikka on yhteisössä, mutta toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, missä korot on maksettu.
2. Direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioiden alueella maksettuihin korkoihin pääoman lainaksi ottaneen velallisen sijoittautumispaikasta riippumatta. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen alueelle sijoittautuneet korkojen maksuasiamiehet suorittavat niille kuuluvat tehtävät direktiivin toimeenpanemiseksi.

2 artikla

Direktiivi perustuu kahteen rinnakkaiseen järjestelmään, tiedotusjärjestelmään ja lähdeverojärjestelmään. Kunkin jäsenvaltion, jossa maksetaan korkoja, on valittava toinen näistä järjestelmistä, ja valittua järjestelmää sovelletaan kaikkiin sen alueella toisen jäsenvaltion asukkaille maksettuihin korkoihin.

3 artikla

a) *Tosiasiallisen edunsaajan määritelmä*

Tosiasiallisella edunsaajalla tarkoitetaan kaikkia luonnollisia henkilöitä, jotka saavat korkotuloja omaan lukuunsa. Tämä jättää soveltamisalan ulkopuolelle oikeushenkilöiden tai yhtiöiden saamat korkomaksut sekä luonnollisten henkilöiden toisen henkilön lukuun edustajan tai valtuutetun ammatillisessa ominaisuudessa saamat korkomaksut.

b) *Maksuasiamiehen määritelmä*

Määritelmän tarkoituksena on varmistaa vain yhden maksuasiamiehen tunnistaminen seuraavissa tilanteissa:

- kun tosiasiallisen edunsaajan hyväksi tapahtuva korkojen maksu tapahtuu suoraan velallisen toimesta, velallista pidetään maksuasiamiehenä
- jos velallinen antaa jonkin toisen taloudellisen toimijan tehtäväksi maksaa tosiasialliselle edunsaajalle, kyseistä toimijaa pidetään maksuasiamiehenä
- maksuasiamiehenä pidetään myös sitä, joka yritys- tai ammatillisen toiminnan puitteissa maksaa asiakkailleen näiden omaisuuden hoidosta syntyviä korkoja.

Jos korkojen maksu tapahtuu usean välittäjän kautta, jotka mahdollisesti ovat sijoittautuneet useaan valtioon tai useille alueille, "korkojen maksulla" tarkoitetaan vain tosiasiallisen edunsaajan välittömäksi hyödyksi tapahtuvaa korkojen maksua ja "maksuasiamiehellä" tarkoitetaan vain viimeistä Euroopan yhteisön alueelle sijoittautunutta toimijaa, joka suorittaa maksun.

c) *Verotuksellista kotipaikkaa* koskeva määritelmä

Artiklassa säädetään tätä direktiiviä varten verotuksellisen kotipaikan tunnistamisen perättäisistä kriteereistä, joilla voidaan ratkaista mahdolliset verotuksellista kotipaikkaa koskevat riitatilanteet kahden tai useamman jäsenvaltion välillä.

d) *Toimivaltaisen viranomaisen* määritelmä

Toimivaltaisia viranomaisia ovat jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/799/ETY⁶ 1 artiklan 5 kohdassa määritellyt viranomaiset.

4 artikla

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti todellisten edunsaajien tunnistamiseen ja heidän verotuksellisen kotipaikkansa määrittämiseen liittyvien menettelytapojen määrittely kuuluu jäsenvaltioille. Kunkin jäsenvaltion määrittelemät tunnistustavat on tarkoitettu markkinatoimijoiden sovellettaviksi. Sen vuoksi on toivottavaa, että ainakin yleisimpien ja sellaisten toimintojen osalta, joiden väärinkäytön mahdollisuus on pienin, kyseiset tunnistustavat eivät olisi liian rajoittavia, mutta olisivat kuitenkin riittävän tehokkaita direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.

5 artikla

- a) Ilmaisuun "kaikenlaiset saatavat" kuuluvat luonnollisesti rahatalletukset ja käteistakuut. Obligaatioita, joihin liittyy oikeus päästä osalliseksi velallisen voitosta, on pidettävä korkoja eikä osinkoja tuottavina, ellei lainalla tosiasiallisesti jaeta velallisen riskejä.

⁶ Julkaistu EYVL:ssä L 336, 27.12.1977, s. 15, minkä jälkeen muutettu neuvoston direktiiveillä 79/1070/ETY, annettu 6.12.1979 (EYVL L 331, 27.12.1979, s. 8) ja 92/12/ETY, annettu 25.2.1992 (EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1), ja viimeksi Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla (päättös 95/1/EY, EYVL L 1, 1.1.1995, s. 1).

- b) Vaikka a kohdassa omaksuttu erittäin laaja määritelmä poistaa epäilyt kupongittomista obligaatioista ja vastaavista saatavista johtuvien tulojen kuulumisesta direktiivin soveltamisalaan, on kuitenkin hyvä tarkentaa, että kyseisten saatavien arvonlisäys muodostaa tässä direktiivissä tarkoitetun tulon. Kyseessä oleva arvonlisäys tulee direktiivin soveltamisalan piiriin, kun sen maksaa maksuasiamies saatavan tai sitä vastaavan arvopaperin takaisinmaksun yhteydessä.
- c) Tässä artiklassa ja tämän direktiivin tarkoituksiin pidetään korkoja vastaavina myös säästötuloja, jotka on saatu välillisesti yhteissijoitusyritysten kautta saatavia edustavista arvopapereista. Asianomaisten yhteissijoitusyritysten määrittämiseksi on sellaisten yhteissijoitusyritysten, joiden tuloja pidetään korkoina, kun ne maksetaan osallistujille, yhtenäiset tunnistuskriteerit määritelty tarkasti sijoitetun omaisuuden koostumuksen suhteen.
- d) Keskenään verrattavissa olevien rahoitusmarkkinavälineiden välisen kilpailun vääristymisen estämiseksi sellaisten yhteissijoitusyritysten pääomaan liitettyjä tuloja, jotka ovat sijoittaneet yli 50 prosenttia omaisuudestaan obligaatioihin ja vastaaviin arvopapereihin, on vuorostaan pidetty osallistujien saamina korkoina, joista osallistujat voivat saada voittoa osuutensa takaisinmaksun yhteydessä.

6 artikla

Direktiivin soveltamisala muodostuu alueesta, jolla sovelletaan EY:n perustamissopimuksen määräyksiä ottaen huomioon perustamissopimuksen 227 artikla.

7 artikla

1. Tiedotusjärjestelmää soveltavan jäsenvaltion on toimitettava säädetyt tiedot ilman vastavuoroisuusehtoa mille tahansa toiselle jäsenvaltiolle, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on verotuksellinen kotipaikka.
2. Tässä kohdassa säädetään tiedoista, jotka tiedotusjärjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden on kaikissa tapauksissa toimitettava. Kyseiset jäsenvaltiot voivat toimittaa myös muita tietoja.
3. Tietojen toimittaminen ainoastaan niitä pyydettyäessä ei olisi tämän direktiivin tavoitteiden mukaista, koska se ei varmistaisi, että korkoja voidaan verottaa.
4. Direktiivin 77/799/ETY 8 artiklalla ei ole vaikutusta tämän direktiivin puitteissa toimitettaviin tietoihin. Tiedotusjärjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden mahdollinen vetoaminen asianomaisten artiklan säännöksiin voisi ainoastaan haitata tämän direktiivin tavoitteiden toteutumista. Tietojen toimittaminen ainoastaan vastavuoroisuusperiaatteella (kyseisen artiklan kolmannessa kohdassa myönnetty mahdollisuus) tekisi esimerkiksi eräiden jäsenvaltioiden (jotka eivät voi toimittaa tietoja) asukkaille mahdolliseksi välttää kaikelta rajatylittävien korkojen verotukselta.

8 artikla

1. Vähimmäisverotuksen vahvistaminen 20 prosenttiin ei estä jäsenvaltioita soveltamasta suurempaa veroprosenttia, jos ne sitä haluavat. Kielto periä muita lähdeveroja tämän direktiivin kattamista korkotuloista koskee kaikkia jäsenvaltioita (myös tämän direktiivin mukaisen tiedotusjärjestelmän valinneita jäsenvaltioita).
2. Tämän direktiivin mukaisessa tarkoituksessa jäsenvaltion maksusta perimä lähdevero ei periaatteessa ole lopullinen eikä se vapauta edunsaajaa verovelvollisuuksista asuinmaassaan. Lähdeveron periminen on tarkoitettu käytännölliseksi ratkaisuksi, joka mahdollistaa vähimmäisverotuksen yhteisössä maksetuista rajatylittävistä koroista. Tämä tavoite saavutetaan myös, jos edunsaaja voi todistuksen avulla osoittaa ilmoittaneensa omalle veroviranomaiselleen toisesta jäsenvaltiosta saamansa tulot. Tässä tapauksessa katsotaan, että tulon verottaminen ei ole tarpeen, koska verotus voidaan suorittaa edunsaajan asuinjäsenvaltiossa.
3. Lähdeverojärjestelmän valinneille jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus säätää, että tiedot verotetuista korkomaksuista annetaan myös sen jäsenvaltion käyttöön, jossa edunsaajalla on verotuksellinen kotipaikka. Tästä tietojen toimittamisesta, joka voi perustua kansalliseen lainsäädäntöön tai kahdenvälisiin sopimuksiin, ei säädetä tässä direktiivissä, vaikka sen yhteensopivuus direktiivin kanssa myönnetään nimenomaisesti.

9 artikla

Artiklan tavoitteena on täsmentää tiedot, jotka on oltava todistuksessa, jonka jäsenvaltioiden veroviranomaiset myöntävät korkojen tosiasialliselle edunsaajalle tämän pyynnöstä. Edunsaaja voi luonnollisesti pyytää useita todistuksia viranomaiselta, jos hän on tehnyt sijoituksia useisiin jäsenvaltioihin, joissa sovelletaan lähdeverojärjestelmää, tai jos hän saa korkotuloja useilta eri tahoilta samassa jäsenvaltiossa.

10 artikla

1. Tässä muistutetaan velvollisuudesta estää korkotulojen kaksinkertainen verotus tämän direktiivin yhteydessä.
2. Tässä esitetään peruseriaate, jonka mukaan kunkin jäsenvaltion on asukkaidensa tuloveroa määritettä otettava huomioon toisessa jäsenvaltiossa tätä direktiiviä täytäntöönpanlessa peritty lähdevero.

Lähtökohtana on "tavanomainen hyvitysjärjestelmä", jolla tarkoitetaan verovähennyksen myöntämistä, joka ei ole suurempi kuin seuraavista kahdesta määrästä pienempi:

- lähdeveron määrä, jonka edunsaaja voi todistettavasti osoittaa maksaneensa siinä jäsenvaltiossa, jossa korot on maksettu;
- edunsaajan tuloveron määrä, joka edunsaajan asuinvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan vastaisi korkotuloja, joista lähdevero on peritty.

Ainoastaan maksuasiamiehen jäsenvaltion on palautettava liian suurena peritty lähdevero ottaen huomioon, että tosiasiallinen edunsaaja ei ole voinut käyttää hyödykseen tätä määrää jäsenvaltiossa, jossa hän asuu.

3. Tässä kohdassa annetaan erityissäännöt, joita on noudatettava niin jäsenvaltiossa, jossa korkotulot maksetaan, kuin edunsaajan asuinjäsenvaltiossa, jotta otettaisiin huomioon sekä lähdeverot että yhteissijoitusyritysten samoista korkotuloista jo maksamat muut välittömät verot. Näillä erityissäännöillä pyritään varmistamaan, että sekä säästöjen suoria sijoituksia että yhteissijoitusyritysten kautta tehtäviä sijoituksia kohdellaan samalla tavalla. Jäsenvaltioiden on määriteltävä perusteet, jotka eivät saa olla liian rajoittavia, jotta tosiasialliset edunsaajat ja jäsenvaltion alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet voivat todistaa, että ne ovat yhteissijoitusyritysten kautta tosiasiallisesti maksaneet veroa tuloista, jotka vastaavat niille maksettuja korkoja.
 - a) Tämä alakohta koskee sellaisten korkotulojen maksamista, jotka tulevat tiedotusjärjestelmän valinneista jäsenvaltioista.
 - b) Lähdeverojärjestelmän valinneissa jäsenvaltioissa suoritettaville maksuille on annettu erityissäännöt. Koska jo maksetut verot otetaan huomioon asuinjäsenvaltiossa "tavanomaisen hyvitysjärjestelmän" periaatteen mukaisesti (katso 2 kohdan kuvaus edellä), tavanomaisen lähdeveron soveltaminen yhteissijoitusyritysten maksamien verojen lisäksi olisi lisännyt myös sellaisten tapausten määrää, joissa maksettuja veroja ei olisi voitu vähentää kokonaan asuinjäsenvaltiossa.
4. Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyissä kahdenvälisissä sopimuksissa annetaan lähdeveron muodossa oleva verotusoikeus usein valtiolle, johon velallinen on sijoittautunut ja joka ei välttämättä ole se jäsenvaltio, jossa korot maksetaan. Vaikka jäsenvaltioiden välisissä suhteissa voidaan 8 artiklan perusteella luopua lähdeveron perimisestä kyseisin perustein, samaa ei voida sanoa EU:n ulkopuolisista valtioista, kun on kyse niiden alueella liikkeelle lasketuista arvopapereista. Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi on laadittu menetelmä, jossa otetaan huomioon jo suoritettut lähdeverot laskettaessa tämän direktiivin perusteella pidätettävän lähdeveron määrää.

Jokaisen lähdeverojärjestelmää soveltavan jäsenvaltion on määriteltävä, minkälaisen asiakirjojen perusteella edunsaaja voi saada maksuasiamiehen ottamaan huomioon jo suoritettut verot, kun on kyse sen alueella suoritetuista korkomaksuista.

11 artikla

Yhteisö aloittaa kahden- tai monenkeskiset neuvottelut sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka ovat sen tärkeimpiä kauppakumppaneita, kolmansiin maihin sijoittautuneiden maksuasiamiesten jäsenvaltioissa verotuksellisen kotipaikan omaaville edunsaajille maksamien, tässä direktiivissä tarkoitettujen säästötulojen tosiasiallisen verotuksen varmistamiseksi.

12 artikla

Artiklan 1 kohdassa vahvistetaan aikataulu, jonka mukaan direktiivi saatetaan osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä. Ottaen huomioon, että maksuasiamiehille on jätettävä aikaa mukauttaa menettelytapansa direktiivissä säädettyjä järjestelmiä vastaaviksi, pidetään suotavana säätää määräaika kansallisten säännösten antamiselle ja voimaantulolle. Kansallisten säännösten ilmoittamisella komissiolle ennen niiden voimaantuloa pyritään varmistamaan direktiivin asianmukainen täytäntöönpano.

Artiklan 2 kohdassa vahvistetaan tavanomaiset yksityiskohtaiset säännöt siitä, kuinka jäsenvaltiot ilmoittavat niistä kansallisista säännöksistä, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

13 artikla

Komissio arvioi, samoin kuin Ecofin-neuvoston 1 päivänä joulukuuta 1997 antamista päätelmistä ilmenee, että rinnakkaiselon malli muodostaa ensimmäisen askeleen kohti säästötulojen tosiasiallista verotusta koko yhteisössä ja että tilannetta on myöhemmin tarkasteltava uudelleen sen määrittämiseksi, missä määrin kehitystä voidaan jatkaa.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen
tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta
yhteisössä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁷,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁸,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁹,

sekä katsoo, että

- 1) perustamissopimuksen 67 artiklan täytäntöönpanosta 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 88/361/ETY¹⁰ säädetään yhteisössä tapahtuvien jäsenvaltioissa asuvien henkilöiden välisten pääomanliikkeiden, mukaan lukien välittömät sijoitukset, täydellisestä vapauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1990 ja että 1 päivästä tammikuuta 1994 pääomien vapaa liikkuvuus kuuluu perustamissopimuksen 73 b – 73 g artiklan piiriin,
- 2) säästöjen välittömistä sijoituksista saatavat tulot korkojen muodossa ovat kaikkien jäsenvaltioiden asukkaiden osalta verotettavaa tuloa,
- 3) perustamissopimuksen 73 d artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioilla on oikeus soveltaa niitä verolainsäädäntönsä säännöksiä, joiden mukaan verovelvollisia kohdellaan eri tavoin heidän asuinpaikkansa tai heidän pääomansa sijoituspaikan perusteella; sekä toteuttaa kaikki toimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä, jotta estetään verotusta koskevien jäsenvaltioiden lakien ja asetusten rikkominen,

⁷ EYVL C

⁸ EYVL C

⁹ EYVL C

¹⁰ EYVL L 178, 8.7.1988, s. 5.

- 4) väärinkäytöksiä tai petoksia estämään tarkoitetut jäsenvaltioiden verolainsäädännön säännökset eivät perustamissopimuksen 73 d artiklan 3 kohdan mukaan saa olla keino mielivaltaiseen syrjintään taikka 73 b artiklassa tarkoitetun pääomien tai maksujen vapaan liikkuvuuden peiteltyä rajoittamista,
- 5) säästöjen verotusta ja erityisesti kussakin jäsenvaltiossa muille kuin asukkaille maksettujen korkojen kohtelua koskevien kansallisten järjestelmien yhteensovittamisen puuttuessa jäsenvaltioiden asukkaiden on nykyään mahdollista välttyä muussa kuin asuinjäsenvaltiossa saatujen korkojen kaikelta verotukselta,
- 6) tämä mahdollisuus veronkiertoon johtaa jäsenvaltioiden välisissä pääomanliikkeissä talouden vääristymiin, jotka eivät ole yhteensopivia sisämarkkinoiden kanssa,
- 7) veropolitiikkaa käsitelleessään 1 päivänä joulukuuta 1997 kokoontunut Ecofin-neuvosto päätelmissään säästöjen verotuksesta¹¹ hyväksyi tavoitteet taatakseen säästöjen tuottamien tulojen tosiasiallinen vähimmäisverotus yhteisössä ja estää epätoivottavat kilpailun vääristymät sekä sopi eräistä tämän direktiivin perustan muodostavista kohdista,
- 8) perustamissopimuksen 3 b artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli säästöjen tuottamien tulojen tosiasiallista verotusta koko yhteisössä, ja sen vuoksi se voidaan paremmin toteuttaa yhteisön tasolla; tämä direktiivi, joka on ensimmäinen askel kohti kyseistä tavoitetta, rajoittuu vähimpään näiden tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeelliseen eikä siten ylitä sitä, mikä tarvitaan tavoitteen saavuttamiseksi; siten direktiiviä sovelletaan ainoastaan jäsenvaltioon sijoittautuneen maksuasiamiehen toisessa jäsenvaltiossa asuville luonnollisille henkilöille maksamiin korkoihin,
- 9) vastaavalla tavalla tämän direktiivin soveltamisala on rajattava korkoihin pääoman sijoittamisesta, ja sen vuoksi eläkkeiden ja vakuutustulojen verotukseen liittyvät ongelmat tutkitaan erikseen ja niistä tehdään tarvittaessa erillinen lainsäädäntöaloite,
- 10) direktiivin tavoite voidaan saavuttaa rinnakkaiselon mallin avulla, jossa jäsenvaltiot voivat valita joko soveltavansa muille kuin asukkaille alueellaan maksettujen korkojen lähdeverotusta (lähdeverojärjestelmä) tai antaa jäsenvaltioille, jossa korkojen tosiasiallisella edunsaajalla on verotuksellinen kotipaikka, mahdollisuus suorittaa verotus maksuasiamiehen jäsenvaltion toimittamien tarpeellisten tietojen perusteella (tiedotusjärjestelmä),

¹¹ EYVL C 2, 6.1. 1998, s. 1.

- 11) oikeusturvan ja avoimuuden vuoksi jäsenvaltioiden olisi sovellettava yhtä ja samaa järjestelmää kaikkiin korkoihin, jotka on maksettu niiden alueella sellaisille henkilöille, joiden verotuksellinen kotipaikka on muussa valtiossa,
- 12) valittuaan toisen tässä direktiivissä säädetyistä järjestelmistä jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta niiden alueelle sijoittautunut korkojen maksuasiamies voi toteuttaa tässä direktiivissä edellytetyt tehtävät,
- 13) on tarkennettava, että jos velallinen ei suoraan maksa korkoja tosiasialliselle edunsaajalle korkoja tuottavasta pääomasta, se jäsenvaltion maksuasiamies, jolle edellä tarkoitettujen tehtävien toteuttaminen kuuluu, on tosiasiallisen edunsaajan välittömäksi hyödyksi tulevasta korkojen maksusta vastuussa oleva taloudellinen toimija,
- 14) jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/799/ETY¹², sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, annetaan jäsenvaltioille tietyssä laajuudessa mahdollisuus varmistaa oikea verotus tietojenvaihtojärjestelmän avulla,
- 15) tässä direktiivissä tarkoitettuja korkoja koskevien tarkoituksenmukaisten tietojen automaattinen toimittaminen jäsenvaltioiden välillä on tiedotusjärjestelmän toteuttamisen ehdoton edellytys ja on tärkeätä säätää, että kyseistä järjestelmää soveltavat jäsenvaltiot eivät voi enää vedota direktiivin 77/799/ETY 8 artiklassa tarkoitettuun mahdollisuuteen rajoittaa tietojenvaihtoa,
- 16) on tärkeätä huolehtia, että lähdeverojärjestelmän valinneet jäsenvaltiot soveltavat vaikutukseltaan tehokasta vähimmäisveroprosenttia, ja varmistaa, että verotus tapahtuu vain kerran yhteisössä,
- 17) korot maksettaessa sellaiselle maksuasiamiehelle, joka on sijoittautunut lähdeverojärjestelmän valinneeseen jäsenvaltioon, olisi säädettävä, että kyseisten korkojen tosiasiallisella edunsaajalla, jonka verotuksellinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, on mahdollisuus esittää todistus maksuasiamiehelle, jotta se ei perisi lähdeveroa,
- 18) sen vuoksi olisi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten annettava kyseinen todistus kohtuullisen ajan kuluessa,

¹² EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15.

- 19) tämän direktiivin tavoite tehdä mahdolliseksi kahden tai useamman jäsenvaltion välillä maksettujen korkojen verotus, antaa jäsenvaltioille vastaavasti velvollisuuden varmistaa kyseisten korkojen kaksinkertaisen verotuksen estäminen,
- 20) silloin kun lähdevero on peritty koroista, tämä olisi otettava huomioon jäsenvaltiossa, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on verotuksellinen kotipaikka, sen alueella kyseisistä koroista perittävän veron määrään asti ja tarvittaessa jäsenvaltion, johon maksuasiamies on sijoittautunut, olisi palautettava erotus,
- 21) samaa periaatetta sovelletaan tietyiltä yhteissijoitusyrityksiltä tuleviin korkoihin, ja olisi säädettävä yksityiskohtaisista säännöistä kyseisten korkojen kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi,
- 22) neuvosto 1 päivänä joulukuuta 1997 antamissaan päätelmissä säästöjen verotuksesta korosti tarvetta säilyttää Euroopan rahoitusmarkkinoiden kilpailukyky ja että alan direktiivin peruseriaatteet olisi omaksuttava mahdollisimman laajalti; tätä varten yhteisön olisi aloitettava kahden- tai monenkeskiset neuvottelut kolmansista maista tärkeimpien maiden kanssa, kyseisiin kolmansiin maihin sijoittautuneiden maksuasiamiesten jäsenvaltioissa, joilla on verotuksellinen kotipaikka edunsaajille maksamien, tässä direktiivissä tarkoitettujen säästöjen tuottamien tulojen tosiasiallisen verotuksen varmistamiseksi, ja
- 23) on tärkeätä säätää, että neuvosto tarkastelee tilannetta uudelleen komission kertomuksen perusteella kolmen vuoden kuluttua kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen määräpäivästä, ja että tavoitteena olisi määritellä, minkälainen edistyminen olisi paremmin mahdollista saavuttaa säästöjen tuottamien tulojen tosiasialliseksi verottamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla tehdään mahdolliseksi sellaisille luonnollisille henkilöille, joiden verotuksellinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa kuin missä maksuasiamies suorittaa maksun, maksettujen korkojen tosiasiallinen vähimmäisverotus.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueelle sijoittautunut maksuasiamies toteuttaa tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimet siitä riippumatta, mikä on kyseisiä korkoja tuottavan pääoman suhteen velallisen sijoittautumispaikka,

2 artikla

Rinnakkaiselon malli

1. Jäsenvaltioiden on valittava joko tietojen toimittamisen menettelytapa, joka on mukautettu sen jäsenvaltion mukaan, jossa maksun tosiasiallisella edunsaajalla on verotuksellinen kotipaikka, jäljempänä 'tiedotusjärjestelmä' tai lähdeveron perimisen menettelytapa, jäljempänä 'lähdeverojärjestelmä', 7 ja 9 artiklan mukaisesti.
2. Jokaisen jäsenvaltion on sovellettava yhtä ja samaa järjestelmää kaikkiin korkoihin, joita sen alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet maksavat luonnollisille henkilöille, joiden verotuksellinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

3 artikla

Yleiset määritelmät

Tässä direktiivissä:

- a) 'tosiasiallisella edunsaajalla' tarkoitetaan kaikkia luonnollisia henkilöitä, joille maksetaan korkoja heidän omaan lukuunsa;
- b) 'maksuasiamiehellä' tarkoitetaan kaikkia taloudellisia toimijoita, jotka ovat vastuussa korkojen maksusta tosiasiallisen edunsaajan välittömäksi hyödyksi siitä riippumatta, onko kyseessä korkoja tuottavan pääoman suhteen velallinen vai toimija, jonka tehtäväksi velallinen tai tosiasiallinen edunsaaja on antanut korkojen maksun, sikäli kuin taloudellinen toimija on sijoittautunut yhteisössä sen jäsenvaltion ulkopuolelle, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on verotuksellinen kotipaikka;
- c) jos vähintään kahden jäsenvaltion kesken on vaikea määrittää tosiasiallisen edunsaajan 'verotuksellinen kotipaikka', sovelletaan seuraavia periaatteita:
 - i) tosiasiallista edunsaajaa pidetään sen jäsenvaltion asukkaana, jossa hänellä on vakinainen asuinpaikka; jos hänellä on vakinainen asuinpaikka useassa jäsenvaltiossa, häntä pidetään sen jäsenvaltion asukkaana, johon hänellä on läheisimmät henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteet (keskeiset intressit);
 - ii) jos jäsenvaltiota, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on keskeiset intressit, ei voida määrittää, tai jos edunsaajalla ei ole pysyvää asuinpaikkaa missään jäsenvaltiossa, häntä pidetään sen jäsenvaltion asukkaana, jossa hän tavanomaisesti oleskelee;

- iii) jos tosiasiallinen edunsaaja tavanomaisesti oleskelee useassa jäsenvaltiossa tai jos edunsaaja ei tavanomaisesti oleskele missään jäsenvaltiossa, häntä pidetään sen jäsenvaltion asukkaana, jonka kansalainen hän on;
 - iv) jos tosiasiallisen edunsaajan verotuksellista kotipaikkaa on vaikea määrittää kahden tai useamman jäsenvaltion välillä i, ii ja iii alakohdassa säädettyjen periaatteiden perusteella, asianomaisten jäsenvaltioiden on kohtuullisen ajan kuluessa sovittava yhden asuinpaikan vahvistamisesta;
- d) 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan jäsenvaltion direktiivin 77/799/ETY 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia.

4 artikla

Tosiasiallisten edunsaajien tunnistaminen

Jokaisen jäsenvaltion on vahvistettava menettelytavat, joiden avulla maksuasiamies voi tunnistaa tosiasialliset edunsaajat ja heidän verotuksellisen kotipaikkansa 1 artiklan tarkoituksessa, ja varmistettava niiden täytäntöönpano alueellaan.

5 artikla

Korkojen määritelmä

Tässä direktiivissä tarkoitetaan 'koroilla':

- a) kaikenlaisista saatavista johtuvia tuloja siitä riippumatta, onko niiden vakuutena kiinnitys vai ei ja liittyypä niihin oikeus päästä osalliseksi velallisen voitosta vai ei, ja erityisesti tuloja valtion arvopapereista ja obligaatiolainoista, mukaan lukien niihin liittyvät preemiot ja voitot. Viivästyneestä maksusta maksettavia rangaistusmaksuja ei pidetä korkoina;
- b) sellaisten saatavien arvonnäköydestä, joista saatava tulo muodostuu sopimuksen mukaisesti kokonaan tai osittain kyseisestä arvonnäköyksestä, kyseisen arvonnäköyksen luonteesta riippumatta. Huomioon otettavat korot muodostuvat tässä tapauksessa takaisinmaksetun pääoman ja sitä vastaavien arvopapereiden emissiohinnan erotuksesta, jonka maksuasiamies maksaa saatavien takaisinmaksun yhteydessä;
- c) tuloja, joita jakavat neuvoston direktiivissä 85/611/ETY¹³ tarkoitettujen arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritykset), jotka välittömästi tai välillisesti sijoittavat yli 50 prosenttia varoistaan saataviin tai saatavia vastaaviin arvopapereihin;

¹³ EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3.

- d) erotusta c alakohdassa tarkoitettujen yritysten osuuksien takaisinmaksusta saadun hinnan ja samojen osuuksien emissiohinnan tai, jos kyseiset osuudet on hankittu emission jälkeen, tosiasiallisen edunsaajan suorittaman ostohinnan välistä.

6 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan maksuasiamiehen, joka on sijoittautunut alueelle, jossa sovelletaan perustamissopimusta sen 227 artiklan nojalla, maksamiin korkoihin.

7 artikla

Tiedotusjärjestelmä

1. Maksuasiamiehen jäsenvaltion, joka on valinnut tiedotusjärjestelmän, on toimitettava jäsenvaltiolle, jossa korkojen tosiasiallisella edunsaajalla on verotuksellinen kotipaikka, 2 kohdassa säädetyt tiedot, jotka tarvitaan määrittäessä oikea tulovero, joka edunsaajan on maksettava kyseiselle jäsenvaltiolle.
2. Maksuasiamiehen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten edunsaajan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toimittamien tietojen on sisällettävä vähintään tieto maksettujen korkojen määrästä, maksupäivästä sekä kyseisen maksun tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyydestä ja hänen ilmoittamastaan asuinpaikasta.
3. Nämä tiedot kalenterivuoden aikana maksetuista koroista toimitetaan ilman eri toimenpidettä ja vähintään kerran vuodessa kuuden kuukauden kuluessa kalenterivuoden päättymisestä.
4. Tämän direktiivin mukaisesti toimitettaviin tietoihin ei sovelleta direktiivin 77/799/ETY 8 artiklaa.

8 artikla

Lähdeverojärjestelmä

1. Maksuasiamiehen jäsenvaltion, joka on valinnut lähdeverojärjestelmän, on perittävä vähintään 20 prosentin lähdevero maksuasiamiehen tosiasialliselle edunsaajalle maksamista koroista. Tosiasialliselle edunsaajalle maksetuista koroista ei peritä yhteisössä muuta lähdeveroa.
2. Lähdeveroa ei peritä, jos tosiasiallinen edunsaaja antaa maksuasiamiehelle verotuksellisen kotijäsenvaltionsa toimivaltaisen viranomaisen edunsaajan nimelle 9 artiklan säännösten mukaisesti laatiman todistuksen siitä, että kyseinen

tosiasiallinen edunsaaja on ilmoittanut hänelle maksettavat korot kyseiselle viranomaiselle. Jos maksettujen korkojen määrä ylittää todistuksessa mainitun määrän, niiden välisestä erotuksesta peritään lähdevero.

3. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita, jotka ovat valinneet lähdeverojärjestelmän, toimittamasta myös kansallisen lainsäädäntönsä tai muiden jäsenvaltioiden kanssa tehtyjen kahdenvälisen sopimusten mukaisia tietoja.

9 artikla

Todistuksen antaminen

Jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava todistus verovelvollisten asukkaidensa, jotka ovat maksuasiamiesten maksamien korkojen tosiasiallisia edunsaajia, sille toimittamien tietojen perusteella. Todistuksesta on ilmettävä tosiasiallisen edunsaajan ja maksuasiamiehen henkilöllisyys, saatavien korkojen määrä ja maksupäivä. Todistus annetaan tosiasialliselle edunsaajalle tämän hakemuksesta kahden kuukauden kuluessa.

10 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen estäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin mukaisten korkojen kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi.
2. Kun tosiasiallisen edunsaajan saamista koroista on peritty lähdevero maksuasiamiehen jäsenvaltiossa, edunsaajalle myönnetään siinä jäsenvaltiossa, jossa tällä on verotuksellinen kotipaikka, verohyvitystä lähdeverona maksetun määrän verran sen alueella kyseisistä koroista perittävän veron määrään asti. Silloin kun maksuasiamiehen jäsenvaltiossa tosiasiallisesti perityn lähdeveron määrä on suurempi kuin sen jäsenvaltion, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on verotuksellinen kotipaikka, edunsaajalle myöntämä verohyvitys, maksuasiamiehen jäsenvaltio palauttaa erotuksen suoraan tosiasialliselle edunsaajalle.
3. Tämän direktiivin 5 artiklan c ja d alakohdan mukaisten korkojen maksaminen:
 - a) jos maksuasiamiehen jäsenvaltiossa on päätetty noudattaa tiedotusjärjestelmää, se jäsenvaltio, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on verotuksellinen kotipaikka, myöntää tälle alueellaan kyseisistä koroista perittävän veron määrään asti verohyvitystä, joka on samansuuruinen kuin yhteissijoitusyritysten tosiasiallisesti maksaman veron määrä tuloista, jotka vastaavat tosiasialliselle edunsaajalle maksettavia korkoja;

- b) jos maksuasiamiehen jäsenvaltiossa on päätetty noudattaa lähdevero-järjestelmää, maksuasiamies vähentää 8 artiklan mukaista lähdeveroa yhteissijoitusyritysten tosiasiallisesti maksaman veron määrän verran tuloista, jotka vastaavat tosiasialliselle edunsaajalle maksettavia korkoja. Tällöin jäsenvaltio, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on verotuksellinen kotipaikka, myöntää tälle verohyvitystä, joka kattaa kokonaan koroista tosiasiallisesti maksetut verot sen alueella kyseisistä koroista perittävän veron määrään asti.
4. Jos yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneen maksuasiamiehen tosiasialliselle edunsaajalle, jonka verotuksellinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, maksamista koroista on peritty lähdeveroa kolmannessa valtiossa siten, ettei palautukseen ole mahdollisuutta, maksuasiamiehen jäsenvaltion, jossa on päätetty noudattaa lähdeverojärjestelmää, on vähennettävä kyseisten korkojen lähdeveron määrää jo perityn veron verran.

11 artikla

Neuvottelut kolmansien maiden kanssa

Yhteisö aloittaa kahden- tai monenkeskiset neuvottelut sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka ovat sen tärkeimpiä kauppakumppaneita, kyseisiin kolmansiin maihin sijoittautuneiden maksuasiamiesten, joilla on jäsenvaltioissa verotuksellinen kotipaikka edunsaajille maksamien, tässä direktiivissä tarkoitettujen säästöjen tuottamien tulojen tosiasiallisen verotuksen varmistamiseksi.

12 artikla

Kansallisen lainsäädännön osaksi saattaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2001.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa kansallisissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Jäsenvaltioiden tiedonannoissa on oltava vastaavuustaulukko, jossa esitetään tämän direktiivin jokaista artiklaa vastaavat voimassa tai valmisteilla olevat kansalliset toimenpiteet. Jäsenvaltioiden on lisäksi toimitettava toimivaltaisten viranomaisten yhteystiedot.

13 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää 1 päivään tammikuuta 2004 mennessä neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin toiminnasta. Kertomuksen perusteella komissio tekee neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia direktiivin muuttamiseksi, jotta varmistetaan säästöjen tuottamien tulojen parempi tosiasiallinen verotus ja kilpailun vääristymien estäminen.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

puheenjohtaja

Liite

NEUVOSTOSSA KOKOONTUNEIDEN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS,

tehty ...,

säästöjen verotuksesta

NEUVOSTOSSA KOKOONTUNEIDEN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN
EDUSTAJAT, jotka

VAHVISTAVAT, että rahoitusmarkkinoiden maailmanlaajuisen kilpailukyvyyn säilyttämisen tarpeellisuuden vuoksi Ecofin-neuvoston 1 päivänä joulukuuta 1997 antamien päätelmien yhteydessä säästöjen verotuksesta annetussa asiakirjassa sovitut kohdat olisi toteutettava mahdollisimman laajalti,

TUNNUSTAVAT, että komission 20 päivänä toukokuuta 1998 esittämä ehdotus direktiiviksi säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta yhteisössä perustuu kyseisiin kohtiin, ja

VAHVISTAVAT Ecofin-neuvoston 1 päivänä joulukuuta 1997 saavuttaman yhteisymmärryksen, että jäsenvaltioiden olisi sitouduttava samanaikaisesti direktiiviehdotuksen käsittelyn kanssa edistämään vastaavien toimenpiteiden toteuttamista kolmansissa maissa sekä alueilla, jotka ovat niistä riippuvaisia tai niihin assosioituneita tai joissa jäsenvaltioilla on erityisiä velvollisuuksia taikka verotuksellisia etuoikeuksia ja jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltiot sitoutuvat omaa ja yhteisön toimivaltaa kunnioittaen edistämään direktiiviä vastaavien, korkojen maksamiseen yhteisön asukkaille liittyvien toimenpiteiden toteuttamista kolmansissa maissa samanaikaisesti, kun käsitellään komission 20 päivänä toukokuuta 1998 esittämää ehdotusta direktiiviksi säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta yhteisössä.

2 artikla

Jäsenvaltioiden, joilla on niistä riippuvaisia tai niihin assosioituneita alueita taikka joilla on erityisiä velvollisuuksia tai verotuksellisia etuoikeuksia muilla alueilla, on sitouduttava toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tarvittaessa perustuslakiensa puitteissa sen varmistamiseksi, että annettua direktiiviä vastaavia korkojen maksamista yhteisön asukkaille koskevia säännöksiä sovelletaan kyseisillä alueilla.

Rahoitus selvitys

Tällä ehdotuksella neuvoston direktiiviksi ei ole rahoituksellisia vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

Vaikutusten arviointilomake

Ehdotuksen vaikutus liikeyrityksiin ja erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yritykset)

Ehdotuksen nimi: Ehdotus neuvoston direktiiviksi säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta yhteisössä.

Asiakirjan viitenumero: 98006.

Ehdotus:

1. *Miksi yhteisön lainsäädäntö on tarpeen tällä alalla ja mitkä ovat sen päätavoitteet, kun otetaan huomioon toissijaisuusperiaate?*

Ehdotuksen tavoitteena on mahdollistaa jokaisessa jäsenvaltiossa luonnollisille henkilöille, joiden verotuksellinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, maksettujen korkojen tosiasiallinen vähimmäisverotus.

Koska kansallisia järjestelmiä ei ole koordinoitu, jäsenvaltioissa asuvat luonnolliset henkilöt voivat nykyisin välttää kaikenlaisen korkotulojen verotuksen, kun korot maksetaan eri jäsenvaltiossa kuin missä henkilö asuu. Tästä syystä yhtenäismarkkinoiden toiminnassa on vääristymiä ja jäsenvaltiot menettävät verotuloja.

Pääoman liikkuvuuden vapauttamisesta syntynyt eurooppalainen rahoitusalue ei pysty aikaansaamaan kaikkia mahdollisia myönteisiä tuloksia, jotka liittyvät palvelujen tarjoajien väliseen tiukempaan kilpailuun, jos säästäjät tekevät päätöksensä sillä perusteella, miten he voivat välttyä verotuksesta, eivätkä investointivaihtoehtojen luontaisia ominaisuuksia vertailemalla.

Vaikutus yritystoimintaan

2. *Mitä yrityksiä ehdotus koskee?*

- *Yritystoiminnan alat*
- *Yritysten koko (pienien ja keskisuurten yritysten osuus)*
- *Ovatko yritykset keskittyneet yhteisön tietyille maantieteelliselle alueelle?*

Tämän direktiivin käyttöönoton ei odoteta lisäävän millään lailla minkään alan yritysten tulojen verotusta. Itse asiassa pankkien väliset ja yleensä kaikkien muiden kuin luonnollisten henkilöiden väliset korot jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, jottei luotaisi esteitä rajatylittävälle taloudelliselle toiminnalle. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yksittäisten yritysten saamat rajatylittävät korot, mutta korjausmekanismi, jonka avulla vältetään lähdeveron periminen asuinvaltion viranomaisille ilmoitetuista tuloista, suojaa yrityksiä kaksinkertaiselta verotukselta.

Ehdotuksen vaikutus keskittyy siis korkojen maksuasiamiehille, jotka ovat yleensä rahoituslaitoksia, koituviin ylimääräisiin hallinnollisiin kustannuksiin.

Toimenpiteiden toteuttaminen on itse asiassa uskottu maksuasiamiehille, jotka ovat sijoittautuneet yhteisön jäsenvaltioiden alueelle. Tähän luokkaan voivat kuulua periaatteessa kaikki ne tahot, jotka maksavat omaan tai kolmansien velkaan liittyviä korkoja ja jotka eivät toimi omaan lukuunsa luonnollisena henkilönä. Käytännössä korkojen maksuasiamiehet ovat hyvin harvoin pieniä tai keskisuuria yrityksiä.

Tässä direktiivissä maksuasiamiehenä pidetään lisäksi vain yrityksiä tai ammatinharjoittajia, jotka maksavat korkoja luonnollisille henkilöille: suurimmalle osalle arvopaperien liikkeellelaskijoista ja markkinatoimijoista ei siis koidu mitään ylimääräisiä kustannuksia.

3. Mitä yritysten on tehtävä noudattaakseen ehdotusta?

Maksuasiamiehinä pidetyillä tahoilla on jo yleensä velvollisuus tunnistaa edunsaajat, joille ne suorittavat maksuja, ja usein myös veronkanto- tai veroilmoitusvelvoitteita omille kansallisille veroviranomaisilleen. Tällä direktiivillä käyttöön otettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi niille on asetettu ylimääräisiä velvoitteita, jotka johtavat todennäköisesti hallinnollisten menettelyjen ja tietokoneohjelmien mukauttamiseen, mutta toimenpiteet on suunniteltu siten, että mukauttamisen kustannukset ja ylimääräinen hallinnollinen taakka jäävät periaatteessa varsin vähäisiksi. Jäsenvaltioissa on otettava tämä huomioon, kun ne saattavat direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään.

4. Mitkä ovat ehdotuksen todennäköiset talousvaikutukset

- työllisyyteen?
- investointeihin ja uusien yritysten perustamiseen?
- yritysten kilpailukykyyn?

Yhteisöön sijoittautuneiden yritysten asema varoja lainatessa ei ole huonompi kuin niiden kilpailijoiden asema kolmansissa maissa, koska kaikki yhteisössä maksetut korot otetaan huomioon velallisen sijoittautumispaikasta riippumatta. Näin ollen myös vaara, että eurooppalaiset yritykset siirtävät liikkeellelaskemistoimintansa yhteisön ulkopuolelle ainoana tavoitteenaan verojen välttäminen, on varsin pieni.

Direktiivin soveltamisala rajoittuu korkoihin, joita maksetaan yhdessä jäsenvaltiossa asuville luonnollisille henkilöille toisesta jäsenvaltiosta. Korkotulojen lähdeveron ei näin ollen tulisi juurikaan tuntua yritysten rahoituskustannuksissa.

Osinkojen osalta jäsenvaltioiden lainsäädäntö pystyy jo varmistamaan tosiasiallisen vähimmäisverotuksen osingon maksupaikasta riippumatta. Rajatylittävien korkotulojen tosiasiallinen vähimmäisverotus myötävaikuttaa kilpailun vääristymisen estämiseen yritysten käyttämien eri rahoitusvälineiden välillä, kuten riskipääomarahoitusta tai velkarahoitusta. Yritysten riskipääomarahoitusta saatetaan lisäksi saman tasoiseksi kuin julkisen sektorin velkarahoitusta.

Rajatylyttävien korkojen verottamatta jättäminen aiheuttaa verotulojen menetyksiä ja lisäksi joissakin jäsenvaltioissa pidetään kotimaisten korkojen veroprosenttia alhaisempana kuin niissä muutoin tehtäisiin, jotta huomattavaa osaa säästöistä ei siirrettäisi pois maasta.

Ulkomaille sijoitettujen säästöjen vähimmäisverotus saattaa myös tukea jäsenvaltioiden pyrkimyksiä tasapainottaa verotaakka eri tuotantotekijöiden kesken ja näin vähentää pakollisia työtulomaksuja, mikä puolestaan vähentää yritysten tuotantokustannuksia ja lisää uusien työpaikkojen syntymistä ja vähentää työttömyyttä.

5. *Sisältyykö ehdotukseen toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon pienten ja keskisuurten yritysten erityistarpeet (muihin ryhmiin verrattuna lievemmat tai erilaiset vaatimukset tms.)?*

Ehdotus koskee lähinnä maksuasiamiehiä, jotka ovat erittäin harvoin pieniä tai keskisuuria yrityksiä.

Kuuleminen

6. *Luettelo ehdotuksen valmistelussa kuulluista tahoista ja niiden esittämien kantojen pääpiirteet*

Ecofin-neuvosto hyväksyi ehdotuksen peruseriaatteen 1 päivänä joulukuuta 1997 pidetyssä kokouksessaan, ja ne julkaistiin 6 päivänä tammikuuta 1998 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 2. Yksikään organisaatio ei kommentoinut julkaisua. Toukokuussa 1997 *Confédération Fiscale Européenne* (CFE) julkaisi tutkimuksen, jossa määritellään tärkeimmät erot korkojen ja osinkojen verotuksessa, ja tuli siihen tulokseen, että erot on poistettava yhtenäisten eurooppalaisten pääomamarkkinoiden luomiseksi. Vastauksena komission kertomukseen "Verotus Euroopan unionissa"¹⁴ *European Mortgage Federation* (Euroopan kiinnitysliitto) ilmoitti pelkäävänsä, että pääomatulojen verotuksen yhdenmukaistaminen Euroopassa aiheuttaa ongelmia ja että pääoma suuntautuu yhteisön ulkopuolisiin maihin, joissa verotus on lievempää. Toukokuussa 1997 *Banking Federation* (Pankkiliitto) vastasi samaan kertomukseen ja ilmoitti pelkäävänsä, että yhteisen lähdeveron käyttöönotto johtaa talletusten ja investointien siirtymiseen Euroopan unionin ulkopuolelle. *European Savings Banks Group* totesi kesäkuussa 1997, että säästötulojen verotusta on yhdenmukaistettava ja ilmoitti kannattavansa pehmeää siirtymistä kohtuullisen suuruisen lopullisen lähdeveron perimiseen.

¹⁴ KOM (96) 546 lopullinen, 22.10.1996.

ISSN 1024-4492

KOM(98) 295 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI

10 09 08

Luettelonumero : CB-CO-98-354-FI-C

ISBN 92-78-36855-5

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg